

שולך מוגזם!

האידיאל האירופי „אחות קטנה לנו ושדיים אין לה. מה נעשה לאחותנו ביום שידובר בה?” לעומת האידאל הישראלי השופע, שהיה מקובל בישראל, מסתבר, כבר על משורר שיר השירים, שולט באירופה אידיאל צנוע יותר, כפי שמוכיחה תיירת צרפתייה זו, שצולמה באכזיב.

אינני חושב שאפשר לקבוע בר פסקנות של ישראלית יש חזה גדול מה אירופאית. אשה בלי חזייה — תיראה תמיד טוב במיטה. אבל עם בגדים — זה כבר סימן שאלה גדול!

מלכה, בעלת סלון תל-אביבי יוצאת בשצף-קצף נגד הכרותו של רוטנברג: „זה לא נכון של ישראלית חזה גדול יותר. להיפך, הצבריות הולכות הרבה בלי חזיות. ועם חזה גדול — בחורה לא יכולה להר- שות לעצמה להופיע בלי חזייה.”

שיש לה חזה גדול יותר — היא מפותחת יותר ונשיית יותר. עם הזמן היא לומדת להבין שלא החזה קובע את התפתחותה והופעתה. לכל הופעה צריכה להיות פרו- פורציה. „אם הגוף הוא גדול — גם החזה גדול, אם הגוף קטן וצנום — חזה גדול ייראה עליו מגוחך. כשאני מתכנן שמלה, מאריך או מקצר את הרגל — הפרו- פורציה של הגוף משתנה. אם הטליה גבוהה — החזה גבוה. לחזה גדול אתאים בד רך, בעוד שבד רך מכוער על חזה קטן.

המתנגדת „אני מת- נגזת להבי ליט את החזה אצל הלכותות שלי, אומרת האופנאית לולה בר.

העיקר היחס „לא הגודל קובע, אלא הפרופורצי- יה, מסביר האופנאי גדעון אוברזון. „בפרוי- פורציה נכונה, כל שד נראה יפה,“ הוא מוסיף.

מיספרי חזה 3 ו-2, הרי אירופה דורשת מאיתנו את החזיות הקטנות ביותר 0 ו-1. אותו הדבר בבגדיים. בארץ נמכר בעיי- קר ביקיני מס' 44, ואילו באירופה — 36. אשר לאסטיות, כיום מתרחקים מהסטנ- דרד ויוצרים יותר ויותר חזיות עדינות, עם דוגמאות, מבדי תחרה ומשי.”

אופנאי הצמרת גדעון אוברזון, לעומת- זאת, מאמין בפרופורציה: „הנערה הישר- ראלית, עד גיל ה-18, מאמינה שכלל

שמנות. אין לנו תודעה לדיאטה. לדעתי שלי, אך הישראלית הממוצעת לא רק שאי- מסתירה את החזה — היא אפילו מדגישה אותו מרופדות.”

„אשה שהולכת שנתיים בלי חזייה, היא הפוטנ- הטוב ביותר לקניית חזיות,“ אומר אלעזר פפו, המכירות של בית-חרושת לבגדיים וחזיות. „אני ייחלט עם דבריו של רוטנברג.

מייצרים חזיות לארץ ולחו"ל וב- ביותר בארץ מתחלקות ל-